

UCHWAŁA NR XX/171/20
RADY MIEJSKIEJ W MICHAŁOWIE

z dnia 31 lipca 2020 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargi Prokuratora Rejonowego w Białymstoku

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020r. poz. 713) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2004 roku o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019r. poz. 2325, poz. 2070, poz. 2200, poz. 2294) Rada Miejska uchwała, co następuje:

§ 1. Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargę Prokuratora Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 czerwca 2020r. na regulamin stanowiący załącznik do Uchwały Nr XXXIII/224/17 Rady Miejskiej w Michałowie z dnia 13.11.2017r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Michałowo, wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od jej otrzymania.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Michałowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Michałowie

Maria Bożena Ancypiuk

Uzasadnienie

Odpowiedź na skargę z dnia 29-06-2020 r. doręczoną w dniu 02-07-2020 r.

Na zasadzie art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) zwana dalej ppsa, niniejszym Rada Miejska w Michałowie przekazuje do tut. Sądu dokumentację związaną z przedmiotową sprawą.

W związku z powyższym organ na zasadzie art. 151 ppsa wnosi o:

- oddalenie skargi w całości
- zasądzenie kosztów postępowania od skarżącego wg norm przepisanych

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, W ocenie organu, przedmiotowa uchwała została podjęta w sposób prawidłowy, w ramach swobodnych i autonomicznych uprawnień przysługujących organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego i w zgodzie z celami ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm.), zwana dalej ustawą.

Zgodnie z przepisem art. 7 Konstytucji, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa; Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej, a przepisy Konstytucji stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej (art. 8). Zasada zawarta w art. 7 Konstytucji jest zasadą praworządności formalnej i legalności co oznacza, że przestrzeganie praw RP jest elementarnym obowiązkiem każdego organu państwa, a organy władzy i administracji mają obowiązek działania na podstawie prawa.

Przepis art. 4 ust. 2 pkt. 6 ww. ustawy (bo zapewne skarżący ma go na myśli w przedmiotowej skardze) stanowi, że regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące: obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Zrealizowanie powyższego zapisu, organ dał wyraz w § 19 ust. 1 regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Michałowo, zwanym dalej regulaminem. Tak skonstruowany zapis zapewnia poczucie bezpieczeństwa osobom przebywającym na zewnątrz. Doświadczenie życiowe wskazuje, że wiele osób boi się psów, zapewne część z nich została kiedyś ugryziona. Wskazać należy, że pies, nawet najmniejszy i przyjazny, może na skutek bodźców pochodzących z zewnątrz zareagować agresywnie bądź nieobliczalnie. Na takie zachowanie narażone mogą być i są małe dzieci, które często wyciągają rękę do psa zanim rodzic bądź opiekun zdąży zareagować. Zaakcentować należy, że wyprowadzanie psa na smyczy chroni nie tylko innych ludzi, ale chroni również inne czworonogi. Przytoczyć należy stanowisko WSA w Krakowie zawarte w wyroku z dnia z dnia 8 października 2019 r. II SA/Kr 680/19, który w tożsamej sprawie nie podzielił argumentów Prokuratora kwestionującego również kwestię smyczy i kagańców. Otóż Sąd ten w uzasadnieniu wskazał, że „(...) Z zasady proporcjonalności ustanowionej w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP wynika, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Zasada proporcjonalności w oczywisty sposób dotyczy ludzi, a nie zwierząt. Nałożenie zatem na osoby posiadające zwierzęta domowe i przebywające z nimi w miejscach publicznych określonych obowiązków, zmierzających do zapewnienia poczucia bezpieczeństwa innym osobom w tych miejscach przebywającym, zasady tej w żaden sposób nie narusza. Każdy, czy to dziecko czy to osoba dorosła, ma prawo bać się dowolnego, podbiegającego do niego psa bez kagańca. Zdaniem Sądu w składzie rozpoznającym niniejsza sprawę, wprowadzenie nakazu wyprowadzania psa na smyczy, czy w kagańcu, a przedstawicieli niektórych ras w kagańcu i na smyczy **nie koliduje z regulacją art. 4 ust. 2 pkt 6**, co więcej **służy osiągnięciu celu ustawowego, jakim jest ochrona osób trzecich przebywających w miejscach publicznych**. W istocie bowiem zapis ten precyzuje obowiązek utrzymywania zwierzęcia na uwięzi właściwej dla danego gatunku. Tak sprawowana kontrola nad zwierzęciem daje większe prawdopodobieństwo zniwelowania uciążliwości i zagrożenia osób przebywających na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku niż kontrola werbalna czy kontrola gestem. (tak NSA w wyroku z dnia 17 listopada 2015 r. II OSK 618/14)”.

Odnosząc się do drugiego z zarzutów skarżącego dotyczącego §23 ust. 1 pkt. 1 Regulaminu, organ wskazuje że przepis ten czyni zadość wymaganiu zawartemu w art. 4 ust. 2 pkt. 8 ustawy. Z treści skargi nie wynika z jakiego powodu, skarżący kwestionuje zapis tego regulaminu, z uwagi na to że nie przedstawia

żadnych argumentów wskazujących za stwierdzeniem nieważności tego zapisu. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące: wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania – tak stanowi art. 4 ust. 2 pkt. 8 ustawy, zaś §23 ust. 1 pkt. 1 regulaminu mówi, że obowiązkowej deratyzacji podlegają obszary skoncentrowanego budownictwa mieszkaniowego. Zgodnie z rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 stycznia 2015 r. (KN.I.4131.1.1.2015.7) wynika, że „Wyznaczenie obszarów podlegających deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia stanowi wyłączną kompetencję rady gminy zawartą w przepisie art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1399 ze zm.). Nie zawiera ustawowego upoważnienia, aby kwestie te regulował inny podmiot”. Organ uchwalając taki zapis Regulaminu działał w granicach swojej kompetencji – wskazać również należy że pojęcie „obszar” zgodnie z internetowym słownikiem do języka polskiego pwn oznacza m. in. miejsce występowania, zasięgu czegoś. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 30 listopada 2017 r. (II SA/Bk 564/17) podjął się wytłumaczenia pojęcia skoncentrowanego budownictwa jednorodzinne, co „należy rozumieć nie tylko inicjatywy związane z budową domów mieszkalnych, ale i powiązaną z zabudową infrastrukturę do której zalicza się przykładowo tereny zieleni osiedlowej, place sportowe, parkingi, przy założeniu że są one niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania tak zorganizowanej przestrzeni”. Powyższe przeczy twierdzeniu skarżącego, który wskazuje, że skoncentrowane budownictwo mieszkaniowe to bloki mieszkalne – mając na uwadze powyższe stanowisko WSA w Białymstoku, są to nie tylko mieszkania, bloki, ale również tereny zielone, place itp. przy założeniu że są one niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania tak zorganizowanej przestrzeni. Natomiast, zgodnie z internetowym słownikiem synonimów (www.synonimy.pl), synonimem pojęcia „przestrzeń” jest pojęcie „obszar”. Podkreśleniu wymaga fakt, że kwestionowany zapis przez skarżącego można znaleźć w wielu innych uchwałach jednostek samorządu terytorialnego, nadto organ nadzoru w postaci Wojewody nie miał żadnych zastrzeżeń do przyjętego regulaminu.